

**До Вищого спеціалізованого суду України з розгляду
цивільних і кримінальних справ**

Касатор (позивач): Олійник Дмитро Вячеславович

Відповідач: Київська міська державна адміністрація
(код ЄДРПОУ 00022527),
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,
засіб зв'язку – тел. 2541450,

Третя особа: Комунальне підприємство «Липкижитлосервіс»
(код ЄДРПОУ 05756837),
пров. І. Мар'яненка, 7, м. Київ, 01021,
засіб зв'язку – тел. 2885025,

**на рішення Шевченківського райсуду м. Києва від 19 листопада 2012 р.,
ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 14 березня 2013 р.
по справі № 2610/14733/2012 (провадж. № 2/2610/7021/2012)**

**Судовий збір не справляється на підставі п. 13 ч. 2 ст. 3
Закону України № 3674-VI «Про судовий збір»,**

КАСАЦІЙНА СКАРГА.

Оскаржувану ухвалу суду апеляційної інстанції я отримав 26.03.2013 р. (див. фото)
і при її проголошенні присутнім не був.

Оскаржувані судові рішення судів обох інстанцій підлягають скасуванню з підстав неправильного застосування норм матеріального права: Указу Президента України від 03 жовтня 1992 року № 493/92 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» та пунктів 1, 2 Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731, що підтверджується чинною і обов'язковою для правозастосування судами постановою Верховного Суду України від 28.11.2011 р. у справі № 21-246а11. Цим рішенням Верховного Суду України викладено правові позиції, що за змістом пункту 2 Указу Президента України від 03 жовтня 1992 року № 493/92 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» та пунктів 1, 2 Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731 нормативно-правові акти, які видаються органами виконавчої влади та які зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, підлягають державній реєстрації. Також у Рішенні Конституційного Суду України від 25 грудня 2003 року № 21-рп/2003 зазначено, що КМДА є єдиним в організаційному відношенні органом, який виконує функції виконавчого органу Київської міської ради та паралельно функції місцевого органу виконавчої влади. З питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, цей орган підзвітний і підконтрольний Київській міській раді, а з питань здійснення повноважень у сфері виконавчої влади Кабінету Міністрів України.

Відмовляючи у позові суд першої інстанції виходив з: 1) правомірності розпоряджень КМДА, якими встановлені тарифи на житлово-комунальні послуги для населення і на теплову енергію для виконавців послуг для населення, що були прийняті

протягом оспорюваного періоду; 2) відсутності жодних доказів того, що КП «Головний інформаційно-обчислювальний центр» (КП ГІОЦ), відсотки за «послуги» якого включені в усі тарифи на ЖКП, здійснює протиправну діяльність.

Залишаючи це рішення без змін, суд апеляційної інстанції виходив з того, розпорядження КМДА, видані як органом місцевого самоврядування, підписуються головою КМР і не підлягають державній реєстрації, а КП ГІОЦ здійснює свою діяльність відповідно до розпорядження КМДА № 1029 від 25.07.2008 р.

Такі висновки і мотиви зроблені з умисно грубими порушеннями положень процесуального і матеріального права, оскільки згідно ст. 360-7 ЦПК рішення Верховного Суду України, прийняте за результатами розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначені норми права, та для всіх судів України. Суди зобов'язані привести свою судову практику у відповідність з рішенням Верховного Суду України. Невиконання судових рішень тягне за собою відповідальність, установлену законом. Згідно ч. 2 ст. 214, ч. 1 ст. 313, ч. 1 ст. 343 ЦПК при виборі правової норми, що підлягає застосуванню до спірних правовідносин, суд зобов'язаний враховувати висновки Верховного Суду України, викладені у рішеннях, прийнятих за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 355 цього Кодексу, чого не було зроблено, а зміст висновків суду вищої судової інстанції було грубо спотворено.

В порушення ч. 4 ст. 212, ч. 1 ст. 313 ЦПК в оскаржуваних рішеннях відсутні мотиви відмови у прийнятті доказу відсутності ліцензії на здійснення фінансових операцій у КП ГІОЦ), що є підставою для адміністративної (ст. ст. 164, 166-8 КУпАП) і цивільної (ст. 227 ЦК) відповідальності цієї особи (лист Держфінпослуг від 14.02.2011 р.).

Так само, відсутні будь-які мотиви і для відмови у прийнятті інших судових рішень адміністративних судів, які містяться у матеріалах справи (щодо відсутності виконавців житлово-комунальних послуг у м. Києві, нібито для яких встановлювалися тарифи з боку відповідача КМДА (справа № 2а-1405/06); щодо скасування окремих розпоряджень КМДА, які не були зареєстровані територіальним органом юстиції (справа № 2а-166/07).

Згадане розпорядження КМДА № 1029 від 25.07.2008 р., видане на виконання функції місцевого органу виконавчої влади не було зареєстровано територіальним органом юстиції, а тому підлягало оцінці судом на відповідність Конституції і законам (відповідно до роз'яснень, наданих п. п. 3, 5 ППВСУ № 9 від 01.11.1996 р. «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя»), чого також не було зроблено. Крім того, такої посади як голова КМР (Київської міської ради) не існує взагалі.

В частині наявності шкоди, причинного зв'язку між протиправною поведінкою заподіювача шкоди КМДА та шкодою судом першої інстанції доводи позову не аналізувалися взагалі і правової оцінки не отримували, що є підставою вважати доведеність з мого боку цих елементів цивільно-правової відповідальності. Однак, в порушення ч. 4 ст. 22 ЦК апеляційною інстанцією при відхиленні скарги зазначено, що шкода може мати виключно грошовий вираз, який у позові не наведено. Проте, наведений мною спосіб виконання рішення передбачений чинним законодавством.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 13, 60, 324, 335, 341, 360-7 ЦПК України,

ПРОШУ:

оскаржувані рішення Шевченківського райсуду м. Києва від 19 листопада 2012 р., ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 14 березня 2013 р. скасувати, ухваливши нове рішення про задоволення позову.

Додатки: *копії скарги (для сторін справи), фото і судові рішення (для суду).*

03 квітня 2013 р.

/Касатор Олійник Д. В./